

10.13x19.81	1	עמוד 26	השקמה חולון ואזור	27/08/2014	44025358-1
11095000 בית חולי - 20160					

שולחן עורך

מלאכים, ולא בשמיים

הצוות הרפואי של וולפסון מוכיח שוב שמעבר למקצועיות - היחס האנושי בימים קשים של דאגה ועצב רב, חשוב, מסייע, תומך ומכריע

כבר יותר משבועיים שאנו פוקדים את המרכז הרפואי וולפסון. ביום, בלילה, כמה פעמים ביממה. כן, כולנו. ככה זה כשבן משפחה שלך נקלע למצב לא נעים, וכאשר מדובר בתינוק - קל וחומר.

כשאתה נמצא בבית חולים, חוסר האונים משתלט עליך לחלוטין. אתה נע בין

בשורה לאמירה, בין שקט להמתנה. אתה מנסה לקרוא את מבע פניהם של הרופאים, את שפת הגוף שלהם, לשמוע, לראות, מנסה להבין בתחום שאינך מבין בו בכלל.

זה החל במיזם ילדים בשבת אחר הצהריים, עבר למחלקת ילדים, נמשך בהמוני שעות מורטות עצבים מול חדר הניתוח, עבר דרך טיפול נמרץ ילדים וגם על מחלקת כירורגיית ילדים - לא יכולנו לפסוח. מסע קשה, ארוך, מתיש, בלתי נתפס בין מסדרונות ארוכים, חלוקים לבנים. לילות ללא שינה, דאגה, עצב גדול, כאב רב אבל יחד איתם - תפילות, תקווה אמיתית, רצון להיאחז בכל קרש הצלה.

כבר שנים אני במקצוע, ושנים רבות אני מסקר את הפעילות בוולפסון. מחקרים, הצלחות רפואיות, שירותים למושפז, תקוות לחולה. שנים רבות. האמירה שאין טוב ממראה עיניים, בולטת כאן מאוד. בולטת, כי אני כאן לספר עד כמה הצוות במרכז הרפואי הענק הזה אנושי, מקצועי, ראוי, מתחשב וידידותי. ימים רבים, רבים מדי, של שהות כאן, הוכיחו לי מה שידעתי תמיד: שלא נצטרך חלילה, אבל אם חלילה נצטרך - אנו, כולנו, בידיים טובות. הידיים של אנשי וולפסון.

כולכם הרי יודעים: מעבר לטיפול הרפואי המקצועי ומציל החיים, לא פחות חשובה ההתייחסות. הסבלנות, מאור הפנים, הרצון לשתף, להסביר, להקל ככל האפשר. נוכחתי בזאת אישית בפעם המי יודע כמה בשבועות האחרונים, והאמינו לי: אין מאושר ממני לספר בשבחיו של המרכז הרפואי הזה, על כל צוותו, אנשיו.

ובנימה קצת יותר אישית, וברשותכם: **לד"ר יצחק ברלוביץ', לפרופ' פרנסיס סרוה, לד"ר גדעון קרפלוס, לד"ר ציון חורי, לפרופ' בן עמי באלין, לד"ר אביגדור מנדלברג** - כל המציל נפש בישראל, קיים עולם מלא. תודה גדולה ומכל הלב!

איציק עזרא

itzike@haaretz.co.il